Importatorii europeni, obligaţi sa realizeze activitaţi de ‘due diligence’ pentru achiziţiile de marfuri ruseşti

O buna parte din marfurile de origine rusa sunt supuse în prezent diverselor restricţii, intrarea lor pe piaţa din Uniunea Europeana fiind interzisa. Cu toate acestea, exista şi excepţii. Mai precis, marfuri care pot fi importate în continuare, chiar daca au origine nepreferenţiala rusa (de ex. semifabricate/materii prime pentru industria siderurgica). Atât restricţiile, cât şi excepţiile aplicabile diverselor marfuri pot fi identificate de catre importatori prin consultarea bazei de date TARIC, pornind de la codul tarifar din Nomenclatura Combinata.

Restricţiile impuse de Uniunea Europeana nu se opresc doar la nivel de produs (a marfurilor comercializate), ele se extind şi asupra entitaţilor juridice care comercializeaza respectivele marfuri. Cu alte cuvinte, chiar daca anumite marfuri de origine rusa ar putea fi importate ca atare pe motiv ca importul de acest tip de marfa este permis ca regula generala, conform bazei de date TARIC, putem fi puşi în situaţia unei interdicţii la import pe motiv ca entitatea care le comercializeaza face, la rândul ei, obiectul sancţiunilor impuse de Uniunea Europeana. În aceste cazuri, operatorii economici importatori trebuie sa se asigure ca nu încalca prevederile regulamentelor UE prin care au fost stabilite sancţiuni adiţionale (de ex. îngheţarea fondurilor şi a resurselor economice aparţinând persoanelor/companiilor aflate pe listele de restricţii).

Pentru ca importatorii sa se poata asigura de respectarea obligaţiilor privind masurile restrictive, Comisia Europeana recomanda în ghidul publicat în acest sens realizarea de activitaţi de “due diligence” (atât la începutul colaborarii cu un partener comercial, cât şi pe parcursul relaţiei comerciale – monitorizare continua), lasând totodata la latitudinea agenţilor economici modul în care aceasta se va realiza. Cu alte cuvinte, importatorii trebuie sa colecteze şi sa analizeze informaţiile juridice, fiscale, financiare ale partenerilor de afaceri înainte de efectuarea importurilor pentru a se asigura ca aceşti furnizori sau persoanele care îi controleaza direct sau indirect nu apar pe lista sancţiunilor internaţionale.

Drept urmare, chiar daca în prezent, anumite marfuri ruseşti pot patrunde pe piaţa din UE fara interdicţii de import, nu înseamna ca importatorii europeni au scapat de expunerea la riscuri. România pedepseste nerespectarea sancţiunilor internaţionale cu amenda de la 10.000 lei, la 30.000 lei, precum şi cu confiscarea bunurilor. De asemenea, autoritaţile de control pot aplica şi sancţiuni complementare, cum ar fi suspendarea activitaţii companiei pe o perioada între 1-6 luni.

În concluzie, pentru a evita amenzile şi aplicarea de sancţiuni nedorite, importatorii trebuie sa investeasca timp şi resurse suplimentare în aceste verificari de tip “due dilligence”. Fara cunoştinţele şi tehnica necesara, pentru companiile importatoare, este foarte dificil sa identifice proprietarii furnizorilor pentru a verifica daca vreunii

dintre aceştia au fost sancţionaţi. Echipa de consultanța dedicata comerţului internațional a **EY România** a asistat cu succes societați din România care sa gestioneze importul de marfuri în astfel de situaţii. S-a putut evita, astfel, aplicarea de contravenții nedorite sau suspendarea activitații acestora.